

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

53
3&4
2016

CHÚA PHỤC SINH

Ngài sống lại rồi, như lời Ngài đã phán...

Mathiơ 28:6

Trong số này:

Trang

Bài viết – Suy Gẫm:

Bạn có yêu thích sứ điệp Phục Sinh không ?	3
Sự đối lập đáng kinh ngạc giữa tin & không tin	6
Một Ngày Dài Nhất	8
Thơ : Mừng Chúa Phục Sinh	14
Người đàn ông nghiện ngập và cuốn Kinh Thánh thay đổi cuộc đời	15
Đầu tư vào Nước Trời	22
Chuyện bây giờ mới kể	30
12 Bài học truyền cảm hứng nhất về người lãnh đạo trong Hội Thánh	36
Sóng siêu âm của loài dơi	42

Sinh Hoạt Hội Thánh:

Hình ảnh : Thạch Điệp, Minh Hải, Mục Sư Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	18
Vườn Thiếu Nhi	47
Đó Kinh Thánh	48
Tin Tức - Thông Báo	49
Biệt Thánh Ca : Tim	50

Ứng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Võ Ngọc Thủy Thương, Lê Kim Nguyệt

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

BẠN CÓ YÊU THÍCH SỰ ĐIỆP PHỤC SINH KHÔNG ?

Bởi sự sống lại của Ngài từ trong kẻ chết,
được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép,
tức là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta!
Rô-ma 1:4
Tinlành.Fu - Những hạt giống đức tin.

Lễ Phục Sinh thường được những tín đồ thật sự có đức tin yêu thích, khác với người đời chỉ thích đến Giáng Sinh hào nhoáng mà thôi. Vì với Cơ-độc nhân chúng ta, sự kiện Chúa Phục Sinh là rất quan trọng. Thập tự giá, chứ không phải máng cỏ, mới là nơi Con Trời đổ máu chuộc tội chúng ta. Hàm mộ trống, chứ không phải chuông chiên, mới là bằng chứng của sự Sống lại, đã chứng tỏ chiến thắng oai quyền của Chúa Jêsus. Ngài thật sự là Đấng Con Trời hằng sống.

Tin lành đang loan báo về Ai?

"về Con Ngài, theo xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra, theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta."
(Rô-ma 1:3-4)

Tin lành này là dành cho ai?

Đây là ngày chúng ta tôn vinh Chúa, ca vang khúc khải hoàn vì chiến thắng Ngài đã giành cho cả nhân loại. Cái chết - kẻ thù lớn nhất của loài người đã bị đánh bại vĩnh viễn. Hãy nhớ, Đức Chúa Trời không cần phải chiến đấu với cái

chết, nhưng con người thì có. Vậy nên Con Trời đã xuống thế gian làm người, để giành chiến thắng này cho chúng ta.

Vì sao con người cần Tin lành này?

Vì sao cả nhân loại không thể thắng được cái chết và địa ngục? Vì ai ai cũng đã bị nhiễm độc bởi nọc độc của cái chết là tội lỗi. Chúng ta mang nguyên tội của tổ phụ loài người trong thân xác mình. Và chúng ta đều phạm tội.

"Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội." (Rô-ma 5:12)

Không việc lành nào có thể xóa tẩy được việc ác, cũng như việc ác không xóa tẩy được việc lành. Mỗi việc làm đều sẽ phải nhận sự báo đáp tương ứng. Đây là định luật bất di bất dịch Đấng Tạo hóa đã lập, hạt giống nào cũng sẽ chỉ sinh ra đúng loại quả của mình.

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta." (Rô-ma 6:23)

Nhưng điều gì sức người không thể nào làm nổi, thì đã có ơn của Đức Chúa Trời!

Đó là Tin lành mà chúng ta đã tin nhận và đang rao truyền đến mọi người.

"Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin Lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy, và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rỗi... ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh." (1 Cô-rinh-tô 15:1-4)

Bạn biết mình không thể làm gì để tự xóa được tội, nhưng bạn hiểu và tin rằng đã có Chúa chịu tội thay mình, thì đức tin đó khiến bạn được xưng công bình (được xét trắng án) trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng nắm trong tay quyền ban sự sống.

"Đức tin sẽ được kể là công bình cho chúng ta, là kẻ tin Đấng đã làm cho Đức Chúa Jêsus, Chúa chúng ta, sống lại từ trong kẻ chết, Ngài đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta, và sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta." (Rô-ma 4:24-25)

Chúng ta cùng vui đón Phục Sinh với con cái Chúa khắp nơi với tấm lòng biết ơn và tin tưởng Cứu Chúa Jêsus. Ghi nhớ ơn Ngài đã hy sinh cứu chuộc khỏi tội lỗi, chúng ta vững lòng tin vào Đấng Sống lại, đang dành sẵn phần thưởng đức tin là sự sống đời đời cho mình.

Chúa toàn năng đã đắc thắng cái chết, cho nên sứ điệp Phục Sinh còn là sứ điệp đề rao truyền sự giải phóng mọi người khỏi quyền lực cái chết và sợ chết.

"Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jêsus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời." (Hê-bơ-rơ 2:14-15)

Hơn thế nữa, Chúa không chỉ giúp chúng ta chiến thắng cái chết - là hậu quả của tội lỗi. Mà Ngài còn ban quyền phép Thánh linh sự sống để chúng ta nhờ Ngài mà đắc thắng chính tội lỗi và những quy luật của tội lỗi vốn thống trị trong xác thịt xưa nay, khiến chúng ta biến đổi được chính con người mình.

"Vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì có tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh." (Rô-ma 8:2-4)

Chúa đã Phục Sinh, để mỗi con người có thể được tái sinh nhờ Đức Thánh Linh, và lấy đức tin tiếp nhận ân điển và quyền phép sự sống của Đấng Christ mà thực sự cai trị trong cuộc sống mình. *"Vả, nếu bởi tội một người mà sự chết đã cai trị bởi một người ấy, thì huống chi những kẻ nhận ân điển và sự ban cho của sự công bình cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình Đức Chúa Jêsus Christ mà cai trị trong sự sống là dường nào!" (Rô-ma 5:17)*

Ấy là vì sao chúng ta yêu thích sứ điệp Phục sinh! Tin lành của Đức Chúa Trời!
Ha-lê-lu-gia! A-men!

MS Quoc Hung Tran
Những hạt giống đức tin.

Sự Đối Lập Đáng Kinh Ngạc Giữa Tin & Không Tin

Tất cả mọi người đều tin rằng, niềm tin và tình yêu đối với một người mà nói là quan trọng vô cùng, đặc biệt là đối với tinh thần và sức khỏe, đối với sự hòa thuận trong gia đình. Nhưng nó quan trọng chừng nào? Rất nhiều người có thể không hiểu rõ lắm.

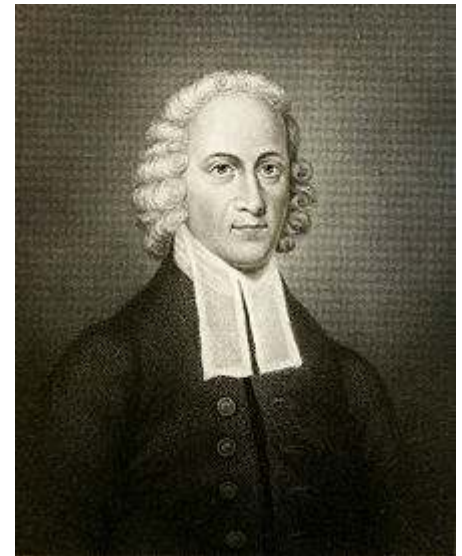
Bài viết nói đến hai gia tộc xuất hiện vào cùng thời và rất nổi tiếng, đó là gia tộc Jukes và gia tộc Jonathan Edwards. Gia tộc Edwards tin vào Cơ Đốc Giáo, còn gia tộc Marc Jukes nổi danh là vô thần. Hơn nữa Marc Yukes từng nói với Edwards rằng: “Ông tin Chúa Jêsus, còn tôi thì vĩnh viễn không tin!”

Có người thống kê tình hình của gia tộc Edwards sau 200 năm, cũng thống kê tình huống của gia tộc Marc Jukes sau 200 năm, kết quả cụ thể như sau:

1 – Gia tộc Edwards

Nhân khẩu: 1394 người; trong đó có: 100 vị giáo sư đại học, 14 hiệu trưởng các trường đại học, 70 vị luật sư, 30 vị thẩm phán, 60 bác sĩ, 60 nhà văn, 300 vị mục sư, thần học, 3 nghị viện, 1 phó tổng thống.

Jonathan Edwards (Ảnh: Wiki)

2 – Gia tộc Marc Jukes

Nhân khẩu: 903 người; trong đó có: 310 lưu manh, 130 người ngồi tù 13 năm trở lên, 7 người phạm tội giết người, 100 người nghiện rượu, 60 người ăn trộm, 190 kỹ nữ, 20 thương nhân, trong đó có 10 người là học kinh doanh trong tù giam.

Ghi chú: Học giả A. E. Winship người Mỹ đã làm một cuộc nghiên cứu vào năm 1900, so sánh hai gia tộc, ghi thành một bức thư “Jukes – Edwards”. Ông theo dõi sự phát triển của 2 gia tộc qua hai trăm năm nay.

Max Jukes (Ảnh: đại học Albany, NY)

Thời gian thật vĩ đại, bởi vì từ nó có thể chứng kiến hết thủy chân thật và phù hoa! Thế giới này không có gì là ngẫu nhiên.

Rất nhiều người đều cảm thấy khó hiểu, trải qua trăm năm tại sao kết quả lại khác biệt như vậy. Nguyên nhân căn bản là vì gia tộc Edwards có được sức mạnh từ tín ngưỡng.

Sau niềm tin, họ gieo xuống hai hạt giống quan trọng:

– *Hạt giống gieo thứ nhất là hướng thiện và yêu thương. Cho nên gia tộc mới có nhiều bác sĩ, giáo sư và hiệu trưởng như vậy.*

– *Hạt giống gieo thứ hai là sự kính sợ. Cho nên những đứa trẻ sinh ra trong gia đình này luôn ghi nhớ rằng trên đầu ba thước còn có Thần Linh.*

Không biết bạn có chú ý đến không, tại sao gia tộc Marc Jukes lại có nhiều lưu manh, ăn trộm và kỹ nữ như thế?

Cũng vì gia tộc này không dạy cho con cháu sự kính sợ.

Không dạy sự kính sợ cho con cháu. Nên trong nội tâm của họ là: Ông trời là gì chứ, ta mới là lớn nhất, không có điều gì mà ta không dám làm ...

Kết quả của hai gia tộc sau 200 năm, đã cho chúng ta cảm nhận năng lượng to lớn của tình yêu và niềm tin. Cho nên, mới có một định luật trong quan hệ của tiền tài như thế này: Niềm tin, là con đường tiếp nối năng lượng!

Theo DKNVN
Biên dịch: Minh Quân

Câu chuyện kể về sự hy sinh và sự sống lại của Chúa Jêsus diễn ra trong khoảng thời gian ba ngày, nhưng trong ba ngày đó có một ngày được nhắc đến vắn vắn chỉ bằng một câu ngắn ngủi, thậm chí trong cả bốn sách Phúc Âm chỉ có mỗi Lu-ca ghi lại.

Lu-ca 23:56 Ngày Sa-bát, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

Ngày thứ sáu và ngày Chủ nhật có nhiều sự kiện và đã được các tác giả Phúc Âm mô tả rất chi tiết. Vậy mà chúng ta hầu như không có thông tin nào về những gì diễn ra trong ngày này.

Đó là ngày chờ đợi căng thẳng.

Nhưng có lẽ đó là ngày dài nhất đối với các môn đồ (với những người tin Chúa), với cả dân cư thành phố Giê-ru-sa-lem, với cả thế giới thuộc linh. Cả thành phố và trong thế giới thuộc linh nín thở hồi hộp chờ đợi, điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Đó là ngày dài nhất với môn đồ Chúa.

Họ vừa được chứng kiến cảnh bất công, hung dữ, tàn ác của người ta cư xử với Chúa Jêsus, cảnh Ngài chịu bao đau đớn, nhục nhã và trút hơi thở cuối cùng trên thập tự giá. Họ bất bình mà không có ai bênh vực, bị xua đuổi bắt bớ, ức hiếp, bị đau đớn mà không có ai an ủi. Họ không còn có Chúa để ở bên cạnh mình mà chia sẻ nữa. Họ phải tiếp tục hầu việc Chúa trong cô đơn, không còn Chúa ở cùng để chăm sóc và giải cứu.

Họ lo lắng cho tương lai. Vì họ đã thay đổi hẳn nếp sống mình để đi theo Chúa, vậy mà cảm tưởng như bây giờ mọi sự chầm dứt. Cảm tưởng như bây giờ Chúa không còn, ai sẽ che chở và giúp đỡ, ai sẽ dẫn dắt họ.

Họ gần như đã mất hết lòng tin. Bao nhiêu lần họ chứng kiến Chúa làm phép lạ, chữa lành, đuổi quỷ và khiến người chết sống lại, nhưng bây giờ Ngài lại phải chịu bị bắt và bị giết đi ngay trước mắt họ. Trong lòng họ có lẽ văng vẳng tiếng ma quỷ cười nhạo qua câu nói của tên cướp bị chết treo cạnh Ngài: “Nếu người là Con Đức Chúa Trời, sao không tự cứu lấy mình đi, và cứu cả chúng ta nữa?”

Tâm trạng các môn đồ nặng nề đến mức sau khi Chúa sống lại có những người đàn bà gặp được Chúa đã chạy về báo, họ còn chưa chịu tin ngay. Vì họ vẫn chưa hiểu đường lối của Đức Chúa Trời. Nhưng người tính không bằng Trời tính!

Vì đó chỉ là một ngày thứ bảy. Có ngày thứ sáu đen tối đầy thương khó, rồi có ngày chờ đợi đầy áp lực và buồn tủi, cô đơn, và dài lê thê, nhưng cuối cùng nó sẽ chầm dứt.

Và sau đó đã là ngày Sống lại (*) rồi!

() - trong tiếng Nga, ngày Chúa nhật cũng nghĩa là ngày Sống lại!*

Bạn ơi, nếu bạn còn đang chờ đợi, đang ở trong ngày thứ bảy, thì hãy vui lên, hãy tin cậy và sẵn sàng, vì sẽ có ngày Chủ nhật, ngày Sống lại phải đến.

Và cuối cùng Sự Sống Lại đã trả lời cho mọi câu hỏi, đã đền đáp cho mọi sự chờ đợi của con cái Chúa. Sự sống lại trả lời cho người vô thần. Cho câu hỏi “Có Đức Chúa Trời không?” Câu trả lời là Có!

Sự sống lại trả lời cho nhân gian. Cho câu hỏi “Ai là Đức Chúa Trời?” - là chính Jêsus Đấng đã sống lại! Sự sống lại trả lời cho các đạo giáo thế gian. Cho câu hỏi “Đâu là con đường chân lý?” - Chúa Jêsus

Sự sống lại trả lời cho chúng ta! “Tôi phải làm gì để được cứu?” - Ta phải vững lòng tin vào Chúa Jêsus!

Sự chờ đợi là cần thiết

Nhưng sự chờ đợi của ngày thứ bảy là cần thiết, vì nó đã thay đổi hoàn toàn các môn đồ. Đã lọc ra những người chỉ theo Chúa cho vui cho có phong trào, đã biến đổi các môn đồ từ những người chỉ biết đi theo để tìm cầu phước hạnh vật chất, cuối cùng thành được những người tận trung đến chết vì Chúa.

Rõ ràng không phải là sự chờ đợi đã qua đi vô ích. Sự chờ đợi có lúc cần cho chúng ta. Không có sự chờ đợi trong căng thẳng và đầy áp lực đó, liệu chúng ta có đức tin thật không?

Có thể dễ dàng nói là ta có đức tin khi vui, khi thắng lợi, nhưng trong sức ép, trong cố gắng lột xác con người mình, chúng ta có đức tin không? Trong khi chờ đợi, chúng ta có giữ lòng tin cậy Chúa để tiếp tục chuyển mình hướng tới ngày sống lại không?

Sự chờ đợi giúp chúng ta suy ngẫm.

Nếu chúng ta giữ được niềm tin mình, chúng ta sẽ có hướng suy nghĩ đúng. Và sự chờ đợi có thể giúp chúng ta thay đổi cách nghĩ trước đây của mình, để nhận ra được đường lối của Chúa. Và để đầu phục đường lối mình theo ý Ngài.

Các môn đồ đã nghĩ nhiều về cái chết của Chúa, để từ chỗ không hiểu nổi vì sao một người vô tội tốt lành quyền phép dường ấy lại bị đau đớn và chết cay đắng như vậy, cuối cùng nhận thức ra đó chính là chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chuộc nhân loại. Khi đó họ mới hiểu ra những lời Ngài nói trước đó rằng ấy là thân thể Ngài tan nát vì họ, máu Ngài đổ ra hy sinh vì họ.

Suy ngẫm để hiểu ra Mục đích chính

Các môn đồ đã nghĩ nhiều về sự hy sinh của Chúa, để thay vì làm bầm oán trách, họ đã hiểu ra được Chúa đã phải làm như vậy để cho họ điều quý nhất. Đó là sự chuộc tội, sự sống đời đời, là sự tái sinh, đó là Đức Thánh Linh đến ở trong lòng mỗi con cái Ngài.

Sự chờ đợi đã giúp cho các môn đồ lột xác từ một con người ích kỷ, trở thành một người tận trung tận hiến vì Chúa vì mọi người.

Chúng ta cũng đang sống trong ngày chờ đợi. Từ khi Chúa cất lên trời, và Ngài hứa sẽ quay trở lại để đón Hội thánh Ngài, đã hơn hai ngàn năm trôi qua. Trong lúc chờ đợi, chúng ta có nhận ra rằng thực sự mình được để ở lại thế gian với mục đích chính là gì không?

Chúng ta chờ Chúa, và Chúa chờ chúng ta ra đi rao giảng Tin lành và hầu việc Ngài. Chúa chờ người được nghe về Chúa và ăn năn tin nhận Ngài. Ngài không muốn cho ai bị hư mất, mà muốn tất cả đều ăn năn.

2 Phiêrô 3:9 « Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn. »

Về những mặt khác của đời sống chúng ta, có phải là chúng ta cũng đang chờ đợi? Có thể bạn đang chờ đợi một giai đoạn mới, một sự mở mang mới cho cuộc sống và công việc mình. Nếu bạn đang khó khăn căng thẳng, như đang ở ngày thứ sáu, nếu bạn đang chờ đợi, đang đầy áp lực, hãy biết là sẽ có ngày Chủ nhật, ngày Sống lại.

Nếu bạn đã trải qua nhiều mất mát trong thời gian vừa qua, và bạn như còng lưng với gánh nặng nợ nần ngày hôm nay, thì hãy biết là sẽ có ngày Chủ nhật, ngày Sống lại.

Nếu bạn đang chờ đợi một sự thay đổi trong quan hệ với người thân, với gia đình, cũng hãy trông đợi ngày Chủ nhật, ngày Sống lại.

Nếu bạn đang mệt mỏi kiệt sức, đau ốm, hãy tin và cầu xin Chúa ngày Chủ nhật, vì ngày Cứu chuộc đã đến rồi!

SẼ CÓ NGÀY CHỦ NHẬT CHO TÔI VÀ CHO BẠN!

Ngày Chủ nhật, là ngày sống lại, sống lại cho mọi điều tưởng như đã chết, đã mất. Chúa không bao giờ chậm trễ đâu!

Chúng ta có suy ngẫm gì lúc đợi ngày giải cứu đến?

Còn trong lúc chờ đợi, hãy suy ngẫm. Phước lành vật chất là rất cần, nhưng nếu nghĩ cho cùng, có phải là đó là điều cần thiết nhất chưa. Nếu nó đến không phải theo cách chúng ta nghĩ, chúng ta có sẵn sàng thay đổi để đón nhận không?

Sau khi Chúa sống lại, mọi sự diễn ra cách khác hẳn so với những quan niệm ban đầu của các môn đồ. Sau đó còn có sự tuôn đổ Đức Thánh Linh, còn có Hội thánh, còn có Đại mạng lệnh, còn có lời hứa về sự Chúa sẽ quay lại, và biết bao nhiêu lời hứa khác nữa cho cuộc đời mới của người tin Chúa.

Bạn có sẵn sàng chịu thay đổi cách nghĩ nếp sống của mình không? Bạn có sẵn sàng cho giai đoạn mới? Có chịu thay đổi cách làm việc? Có thay đổi trong việc coi gì là quan trọng nhất đời mình? Có giữ bỏ được tính ích kỷ và kiêu ngạo? Có tin cậy và vâng phục? Có tha thứ và làm hòa?

Sự chờ đợi giúp chúng ta suy ngẫm những thất bại của mình, để không bỏ lỡ những cơ hội mới Chúa sẽ đưa đến.

Vì sự sống lại cho chúng ta một cơ hội mới, mà chúng ta sẽ không bước vào được giai đoạn mới nếu còn để quá khứ thất bại cầm giữ chân mình.

Sự thất bại xảy ra khi chúng ta không biết tin cậy Chúa, khi chúng ta bị áp lực và lầm lỡ trong cảm xúc và hành động của mình.

Thậm chí Phi-e-rơ đã ba lần chối Chúa, nhưng sau khi Ngài sống lại, ông là người đàn ông đầu tiên đã vào tận trong mộ. Để sau đó, đến ngày Ngũ tuần khi Đức Thánh Linh giáng xuống trên các môn đồ, ông đã dũng cảm dạn dĩ mà đứng ra giảng về sự sống lại của Chúa Jê-sus và cáo trách người nào cứng cõi không ăn năn. Bạn cũng sẽ thành người khác hẳn, khi bỏ lại đằng sau những thất bại của mình, bám lấy Chúa vì một chặng đường mới sẽ đến thành công mới.

Sứ điệp sự sống lại còn đem đến cho tất cả mọi người một cơ hội mới. Cho cả người chưa biết Chúa Jê-sus bao giờ, và cho cả những người đã tin nhận Ngài lâu nay, nhưng có sự sa lỡ. Chúng ta đều có thể ăn năn và tiếp nhận Chúa. Ăn năn nghĩa là thay đổi nếp nghĩ nếp sống của mình, tiếp nhận sự tha thứ và được làm hòa lại. Chỉ trong Đấng sống lại, chúng ta mới có cơ hội mới. Tất cả mọi điều chúng ta trông đợi nơi Chúa, sẽ có sự hồi đáp.

Sự căng thẳng chờ đợi sẽ chẳng còn được nhớ đến.

Và chính vì lý do này mà ngày chờ đợi chỉ được nhắc đúng một lần, một chỗ trong Kinh thánh.

Vì chúng ta sẽ gặp ngày Chủ nhật, sự sống lại, sự mở đường, sự giải cứu, sự chữa lành, sự hòa thuận gắn bó với người thân. Và đó chính là điều vui mừng lớn lao, xứng đáng với mọi khổ cực của sự chờ đợi.

Chúa Jêsus đã nói:

“21 Người đờn bà, lúc sanh đẻ thì đau đớn, vì giờ mình đến rồi; song khi đưa con đã lọt lòng, người không còn nhớ sự khốn khổ mình nữa, mừng rằng mình đã sanh ra một người trong thế gian 22 Khác nào như các người hiện ở trong cơn đau đớn, nhưng ta sẽ lại thấy các người, thì lòng các người vui mừng, và chẳng ai cướp lấy sự vui mừng các người được”. (Giăng 16:21,22)

Chúng ta sẽ vui mừng trong Chúa, và chẳng còn nhớ đến sự đau buồn khi chờ đợi nữa. Và chẳng ai cướp lấy sự vui mừng của chúng ta được!

CHÚC MỪNG BẠN, NGÀY CHÚA NHẬT, NGÀY CHÚA SỐNG LẠI!

Chúa Jêsus còn hứa:

18 Ta không để cho các người mồ cô dâu, ta sẽ đến cùng các người. 19 Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. (Giăng 14:18-19)

Hãy đến để tiếp nhận Chúa, để mời Đấng sống lại, Chúa của ngày Chủ nhật, ngày sống lại, đến với đời sống mình. Để Ngài ban cho bạn một cơ hội mới, một giai đoạn mới trong cuộc đời mình.

Nếu bạn đang chịu áp lực, đang bối rối, đến nỗi thời gian vừa qua bạn như đã rời xa Chúa và bỏ bê công việc Chúa và sự kêu gọi của Ngài, hãy vững lòng, hãy đứng dậy và vào vị trí của mình, hãy tin cậy Ngài để vượt qua vào một giai đoạn mới.

Ms Quốc Hùng - Hội thánh Tin lành Mátxcova

Mừng Chúa Phục Sinh

*Chúa đã chết rồi sao? Ngài đã chết.
Cha Kính Yêu trên thập giá treo mình,
Huyết tuôn đổ để thứ tha mọi tội,
Từ bỏ thân vàng, Chúa cứu chúng sinh.*

*Trời đất tối tăm, trong nơi chí thánh,
Kìa! Bức màn đã bị xé làm đôi,
Qua xác Ngài vừa mở ra sinh lộ,
Cho con người dạn dĩ đến Ngôi Trời.*

*Rồi thân xác Chúa gửi vào huyết đá,
Người A-ri-ma-thê cho mượn mộ phần,
Từ kẻ chết ngày thứ ba sống lại,
Giữa lúc môn đồ bối rối, phân vân.
Bốn mươi ngày sau Phục Sinh vinh hiển,
Mười lần hiện ra Chúa rất oai quyền,
Thô ma hết đa nghi sờ hông lủng,
Từ đây môn sinh quên hết ưu phiền.*

*Tạ ơn Chúa! Vì Ngài là Đấng Sống,
Ban cho kẻ tin sức sống tuôn tràn,
Hướng dẫn, giữ gìn khuyên răn, khích lệ,
Dạy con luôn làm ánh sáng thế gian.*

*Có một ngày Chúa từ trời trở lại,
Chúng con đây vui nhóm ở quanh Ngài.
Halêlugia! Ngợi Khen Đấng Sống!
Jesus. Con Trời nhất định hồi lai.*

Hoàng Yến

Người Đàn Ông nghiện ngập & Cuốn Kinh Thánh thay đổi cuộc đời

Trụ sở cảnh sát tại South Carolina đã chia sẻ một đoạn video kể về một người vô gia cư nghiện ngập được biến đổi sau khi được trò chuyện cùng một viên cảnh sát và được người cảnh sát này tặng cuốn Kinh Thánh của chính mình.

* * *

« Anh ta là người tốt bụng nhất tôi từng gặp trong đời », ông Morris khẳng định khi kể lại về người cảnh sát tốt bụng đã giúp đỡ ông.

Ông Morris kể rằng ông đã sống trong một chiếc lều kể từ sau khi trở nên nghiện thuốc và luôn trong tình trạng say xỉn. Sau đó, ông cũng dần bị đẩy ra khỏi chiếc lều tạm bợ đó và trở nên lang thang trên các tuyến phố.

Viên cảnh sát Matt Holman nhìn thấy ông Morris đang đi bộ ngoài đường vào lúc 2 giờ sáng, anh đã dừng ông ta lại và trò chuyện cùng ông. Cả hai cùng đi đến một nhà thờ gần đó, tại đây Morris đã chia sẻ về cuộc đời ông.

« Ông ta mất mẹ và cha. Ông ta cũng mất cả chị gái » - Holman kể lại - « Sau khi mất người chị gái, ông ta trở nên nghiện ngập và say xỉn. » Ông Morris còn kể rằng chính sự nghiện ngập đã tách rời ông khỏi hai người anh em còn lại.

Trước câu hỏi về nhu cầu bản thân được viên cảnh sát đưa ra, ông Morris trả lời : « Vâng, tôi cần một cuốn Kinh Thánh » ông nhớ lại, « Rồi anh ta tiến đến xe của mình, anh ta nghĩ rằng có đem theo một cuốn Kinh Thánh khác để dành cho những dịp đặc biệt, nhưng anh ta không tìm thấy cuốn nào khác. »

Holman dừng lại một lúc suy nghĩ nên làm gì vì thứ duy nhất anh tìm thấy là cuốn Kinh Thánh của chính anh.

« Tôi đã tranh chiến với sự thật rằng tôi biết rõ Kinh Thánh của mình đang ở trong xe và tôi không nhất thiết phải cho nó đi », Holman nhớ lại. « Tôi đã ghi chú trong cuốn Kinh Thánh này, đã học Lời Chúa từ nó với các anh em mình và cũng đã tô đậm nhiều thứ, nó mang nhiều ý nghĩa với tôi. Tôi thật sự gắn liền với nó »

Nhưng cuối cùng Holman cũng quyết định tặng ông Morris cuốn Kinh Thánh của mình. « Nhưng tôi cảm thấy như Chúa đang nói tôi rằng : Ông ấy cần nó hơn con », anh nhớ lại.

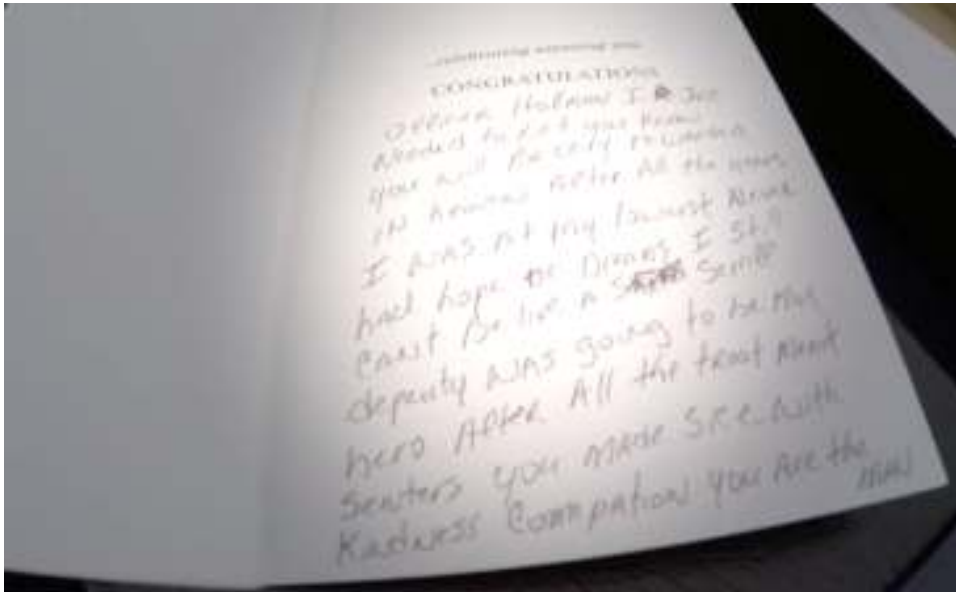
Viên cảnh sát này cũng mua cho ông một bữa ăn trước khi rời khỏi.

Chỉ sáu tháng sau, Holman nhận được một cuộc gọi từ ông Morris. Ông muốn nói lời cảm ơn và cho anh ta biết rằng đời sống của ông đã thay đổi không tưởng kể từ cái đêm đó.

« Ông ta nói : Tôi không hiểu được điều anh đã làm, tôi đã kiểm soát được bản thân và hiện đã làm lành mối quan hệ với anh em của mình », viên cảnh sát Holman nhớ lại. Anh còn chia sẻ rằng ông Morris hiện đã không còn là người vô gia cư nữa.

« Bởi vì những gì anh đã làm đêm đó đã cứu mạng tôi », Morris nói.

Người đàn ông vô gia cư cũng gửi cho Holman một tấm thiệp ghi rằng :

« Tôi chỉ muốn cho anh biết rằng anh sẽ được tưởng thưởng trên thiên đàng... Tôi đã ở vực sâu, vô vọng và không có mơ ước. Tôi vẫn không thể tin được rằng một viên cảnh sát sẽ trở thành người hùng của tôi ».

Mặc dù ông Morris đã mất vào tháng 03.2015, nhưng đồn cảnh sát Greenville County vẫn tự hào nhấn mạnh rằng ông Morris « đã thay đổi và trở thành một con người mới ».

Charisma News (nguồn hoithanh.com)

Đoạn phim ngắn trên youtube.com : Making the difference !

Chương Trình Tết 2016 của Hội Thánh tại Lausanne và Genève

Chương trình Tết 2016 của Hội Thánh tại Aarau & St.Gallen

Đầu Tư Tạo Nước Trời

Kinh Thánh : Lu-ca 16:1-12

Trước hết, chúng ta thử tìm hiểu : Đầu tư là gì ?

1) Đầu tư là gì ?

Theo Từ Điển Tiếng Việt của Nhà Xuất Bản Khoa Học Xã Hội xuất bản tại Hà Nội năm 1991, thì động từ “đầu tư” có nghĩa là bỏ vốn vào một công cuộc nào đó. Vốn có thể là: kiến thức, tài năng, công sức, thì giờ, tiền bạc v.v...

Người quản gia trong ẩn dụ này đã đầu tư kiến thức và tài năng vào công cuộc quản lý tài sản cho chủ, nhưng không may cuộc đầu tư thất bại, vì tiêu phá tài sản của chủ.

Người chủ trong ẩn dụ này đã đầu tư tiền bạc vào việc mua đất cho các nông dân thuê đất trồng trọt để sinh lợi, nhưng không may cuộc đầu tư thất bại, vì người quản gia tiêu phá tài sản. Vì thế, người chủ bèn quyết định sa thải người quản gia này.

Sau khi biết được chủ quyết định sa thải mình, người quản gia này nghĩ ra một sáng kiến: Anh ta cho gọi những nông dân thuê đất, là các con nợ của chủ mình đến, bảo họ lấy giấy nợ ra và sửa bớt số nợ với chủ đất. Khi làm điều đó, người quản gia này đã để lộ con người thật của anh ta, là một người gian manh, vì anh ta làm cho các con nợ mang ơn anh ta, và các con nợ sẽ cùng liên can với anh ta về việc gian lận với chủ đất, và sau này nếu lâm vào hoàn cảnh túng quẫn, anh ta sẽ có cách làm tiền các con nợ.

Các nông dân nghèo thuê đất đã đầu tư công sức và thì giờ vào việc trồng lúa mì, nho và ô-liu, nhưng không may cuộc đầu tư thất bại, vì những năm thất mùa hoặc những khi yếu đau phải chạy chữa thuốc men, nên cuộc sống thiếu thốn và nợ nần chồng chất.

Khi bằng lòng sửa bớt số nợ với chủ đất, các con nợ này cũng để lộ con người thật của họ, là những người gian manh, chỉ vì có lợi cho mình mà họ vong ơn bội nghĩa, can tâm lường gạt và làm thiệt hại cho chủ đất.

Còn người chủ đất thì sao ? Chúa Giê-xu cho các môn đồ thấy rằng, không những người quản gia và những nông dân thuê đất là những người gian manh, nhưng chính người chủ đất này cũng là trùm gian manh.

Vì sao? Bởi vì, đáng lẽ phải cảm thấy khó chịu về hành động gian manh của người quản gia gian manh, ông ta lại khen ngợi người quản gia ấy là khôn khéo! Rõ ràng tay đàn anh gian manh khen tặng tay đàn em gian manh !

Qua ẩn dụ này, Chúa Giê-xu cho các môn đồ nhìn thấy những con người gian manh tiêu biểu cho những người thế gian, thuộc dòng dõi hung ác ngang nghịch, mà Chúa Giê-xu gọi là những “con cái đời này”.

Trong khi đó, Chúa Giê-xu gọi các môn đồ, là những người tin nhận Ngài, bằng một danh hiệu cao quý, là những “con cái sáng láng”.

Nhưng cũng qua ẩn dụ này, Chúa Giê-xu còn muốn dạy cho các môn đồ một chân lý thuộc linh vô cùng quan trọng, ấy là Đầu tư vào Nước Trời.

2) Đầu tư vào Nước Trời

Chúa Giê-xu phán rằng: “Con cái đời này trong việc thông công với người đồng đời mình thì khôn khéo hơn con cái sáng láng”.

Lý do đầu tiên mà Chúa Giê-xu bảo rằng trong các công việc của trần gian, thì con cái đời này tỏ vẻ khôn khéo hơn con cái sáng láng, ấy là ...

2.1 Vì con cái đời này còn biết lo đầu tư cho cõi đời tạm, trong khi con cái sáng láng không biết lo đầu tư cho cõi đời đời

Người chủ đất trong ẩn dụ này thuộc giai cấp thượng lưu giàu có, đã đầu tư tiền bạc mua đất ruộng và cho nông dân nghèo thuê đất trồng trọt, để thu hoa lợi và xây dựng sự nghiệp tương lai cho cuộc sống.

Người quản gia trong ẩn dụ này là người có kiến thức, thuộc giai cấp trung lưu đủ sống, đã đầu tư kiến thức và tài năng quản lý sổ sách và hoa lợi cho chủ đất, để được lương bổng và xây dựng sự nghiệp tương lai cho cuộc sống.

Các con nợ trong ẩn dụ này là những nông dân thuộc giai cấp hạ lưu nghèo khổ, không có đất ruộng, phải thuê đất trồng trọt sinh sống qua ngày, đã đầu tư công sức và thì giờ cày cấy, trồng trọt, để thu hoạch những nông sản như lúa mì, rượu nho và dầu ô-liu, hầu xây dựng sự nghiệp tương lai cho cuộc sống.

Người chủ đất, người quản gia và những nông dân, tiêu biểu cho những con cái đời này, thế mà họ còn biết đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời tạm này, trong khi đó, thật đáng buồn thay, có rất nhiều tín hữu xưa nay, mang danh hiệu là con cái sáng láng, nhưng không biết lo đầu tư vào Nước Trời, không biết lo đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời đời.

Đầu tư cho cõi đời tạm

Tuần báo “Đời sống và Tự Do” (Vie et Liberté) có đăng một bảng thống kê cuộc đời của 100 thanh niên 25 tuổi như sau:

	Giàu	Khá	Đủ Ăn	Nghèo	Thiếu	Qua Đời
Lúc 35 T	10	10	40	35	5	
Lúc 45 T	1	5	65	13	16	
Lúc 55 T	1	3	46	30	20	
Lúc 65 T	1	4	5	54	36	
Lúc 75 T	1	2	34	63		
Lúc 100 T						100

Bảng thống kê này cho chúng ta thấy được điều gì ?

Nếu tất cả 100 thanh niên 25 tuổi kia chỉ lo đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời tạm này để mong được giàu sang phú quý trong vài chục năm ngắn ngủi, thì sau khi qua đời, họ có đem gì theo được trong cõi đời đời không ?

Nhưng đáng buồn thay, có rất nhiều tín hữu xưa nay, mang danh là con cái sáng láng, chỉ lo đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời tạm này, đến nỗi không còn thiết tha gì đầu tư cho cõi đời đời, đến nỗi không còn thiết tha gì chăm lo đời sống thuộc linh, đến nỗi không còn thiết tha gì đến công việc Chúa nữa. Chúa Giê-xu cảnh cáo rằng: “*Người nào nếu được cả thế gian mà mất linh hồn mình, thì có ích gì ? Vậy thì người lấy chi mà chuộc linh hồn mình lại ?*” (Ma-thi-ơ 16:26).

Lý do thứ hai mà Chúa Giê-xu bảo rằng trong các công việc của trần gian, thì con cái đời này tỏ vẻ khôn khéo hơn con cái sáng láng, ấy là ...

2.2 Vì con cái đời này còn biết kiên trì đầu tư cho cõi đời tạm, trong khi con cái sáng láng không biết kiên trì đầu tư cho cõi đời đời

Sau khi biết được chủ quyết định sa thải mình, người quản gia này làm gì? Người quản gia này có nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì bị thất nghiệp đến nỗi buông trôi cuộc đời mình, cho nó trôi đến đâu thì trôi hay không? – Không đâu !

Thay vì nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì bị thất nghiệp, người quản gia này trái lại, kiên trì đầu tư kiến thức và tài năng vào việc xây dựng cuộc sống tương lai cho mình, bằng cách sửa lại những giấy nợ của các nông dân. Đây là dấu hiệu không bỏ cuộc đầu tư !

Về phần các nông dân thì sao ? Họ có nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì nợ nần chồng chất, đến nỗi buông trôi cuộc đời mình, cho nó trôi đến đâu thì trôi hay không ? – Không đâu !

Thay vì nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì nợ nần chồng chất, các nông dân này trái lại, kiên trì đầu tư công sức và thì giờ vào việc xây dựng cuộc sống tương lai cho mình, bằng cách vừa tiếp tục làm việc sinh sống, vừa sửa lại những giấy nợ. Đây là dấu hiệu không bỏ cuộc đầu tư !

Còn người chủ đất thì sao ? Ông có nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì đầu tư thua lỗ, đến nỗi buông trôi cuộc đời mình, cho nó trôi đến đâu thì trôi hay không ? – Không đâu !

Thay vì nản lòng, thất vọng và buồn chán cuộc đời vì đầu tư thua lỗ, người chủ đất trái lại, kiên trì đầu tư tiền bạc vào việc xây dựng cuộc sống tương lai

cho mình, bằng cách sa thải người quản gia đương chức, để chọn một người quản gia mới, hầu tiếp tục công việc quản lý tài sản còn lại của mình.

Người chủ đất, người quản gia và những nông dân tiêu biểu cho những con cái đời này, thế mà họ không nản lòng, không thất vọng, không buồn chán cuộc đời vì những thất bại hay khó khăn trong cuộc sống, trái lại, họ kiên trì đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời tạm này, họ không chịu thối lui, thua keo này họ bày keo khác, thất bại lần này họ quyết tâm thành công trong lần tới, họ không bao giờ chịu bỏ cuộc đầu tư cho cõi đời tạm này.

Trong khi đó, thật đáng buồn thay, có rất nhiều tín hữu xưa nay, mang danh là con cái sáng láng, nhưng lại dễ nản lòng, dễ thất vọng và dễ buồn chán cuộc đời vì những thất bại hay khó khăn trong cuộc sống, đến nỗi không còn kiên trì đầu tư vào Nước Trời, không còn kiên trì đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ cho cõi đời đời, không còn chuyên tâm chăm lo đời sống thuộc linh, không còn sốt sắng đến công việc Chúa nữa.

Lời Chúa khuyên mỗi chúng ta là những con cái sáng láng hôm nay, rằng:

“Hãy vững vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa cách dưng dặt luôn, vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu” (1 Cô-rinh-tô 15:58).

Lý do thứ ba mà Chúa Giê-xu bảo rằng trong các công việc của trần gian, thì con cái đời này tỏ vẻ khôn khéo hơn con cái sáng láng, ấy là ...

2.3 *Vì con cái đời này còn dám dâng hiến tất cả những gì họ có để đầu tư cho cõi đời tạm, trong khi con cái sáng láng không dám dâng hiến gì cả để đầu tư cho cõi đời đời*

Người chủ đất, người quản gia và những nông dân tiêu biểu cho những con cái đời này, thế mà họ còn dám dâng hiến tất cả tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ để đầu tư cho cõi đời tạm này, trong khi đó, thật đáng buồn

thay, có rất nhiều tín hữu xưa nay, mang danh là những con cái sáng láng, nhưng không dám dâng gì cả vào công việc Chúa để đầu tư cho cõi đời đời !

Theo kết quả một cuộc thăm dò gần đây cho biết, điều đáng buồn cho công việc Chúa hiện nay trên thế giới, ấy là rất nhiều tín hữu luôn luôn đầu tư tiền bạc, kiến thức, tài năng, công sức và thì giờ vào công việc làm ăn sinh sống của họ nhiều gấp 20 lần đầu tư vào công việc Chúa !

Chính vì thế mà đời sống thuộc linh của nhiều tín hữu đã sa sút, nguội lạnh, hờ hững với công việc Chúa, khiến cho Hội Thánh trì trệ, không thể phát triển, Nước Trời không thể mở rộng, và bên ngoài Hội Thánh vẫn còn nhiều người chưa được nghe Tin Lành và chưa được cứu rỗi !

Một cạm bẫy mà ma quỷ thường hay cám dỗ các con cái sáng láng xưa nay, ấy là làm sao cho họ không còn thì giờ dành cho công việc Chúa nữa. Giả sử chúng ta phải chọn lựa giữa hai công việc làm ăn sinh sống chẳng hạn: Một công việc chiếm hết thì giờ trong tuần, không còn thì giờ nào cho công việc Chúa nữa, thì lương bổng cao hơn; còn một công việc khác thì không chiếm hết thì giờ trong tuần, còn có thì giờ dành cho công việc Chúa, nhưng lương bổng thì thấp hơn, thì chúng ta sẽ quyết định chọn công việc nào ?

Đây là một thách thức lớn lao cho niềm tin của chúng ta trong cuộc sống

Gia-cơ 4:13-15

Hỡi anh em, là kẻ nói rằng:
Hôm nay hoặc ngày mai,
ta sẽ đi đến thành kia,
ở đó một năm,
buôn bán và phát tài,
song ngày mai sẽ ra thế nào,
anh em chẳng biết!
Vì, sự sống của anh em là chi?
Chẳng qua như hơi nước,
hiện ra một lát rồi lại tan ngay.
Anh em phải nói trái lại:

*Vì bằng Chúa muốn,
và ta còn sống,
thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.*

Kiên Thức KINH THÁNH
www.facebook.com/KienThucKinhThanh

vật chất ngày hôm nay. Chúng ta có dám dâng hiến thì giờ cho công việc Chúa, dù phải chịu mất mát hay thiệt thòi một số quyền lợi vật chất nào đó, để có thì giờ nhiều hơn cho công việc Chúa, để đầu tư vào Nước Trời không ?

Chúa Giê-xu nhắc nhở mỗi chúng ta hãy luôn luôn tỉnh thức và cầu nguyện kéo sa vào chước cám dỗ của ma quỷ.

2 Sa-mu-ên 5:17 “*Khi dân Phi-li-tin biết Đa-vít đã chịu xúc dầu làm vua Y-sơ-ra-ên rồi, thì kéo ra đặng đánh người*”.

Ma quỷ biết chúng ta được Chúa chọn để làm công việc Chúa thì nó sẽ tấn công chúng ta ! Nó áp dụng từ chiến thuật này đến chiến thuật khác, khi nào tấn công mạnh mẽ, khi nào cám dỗ nhẹ nhàng ! Nó đem đến cho chúng ta nhiều đề nghị hấp dẫn về việc làm lương bổng cao, nhưng làm luôn cả ngày thứ bảy và Chúa Nhật ! Và cuối cùng, chúng ta không còn thì giờ đi nhóm Học Kinh Thánh hay đi thờ phượng Chúa nữa !

2 Sa-mu-ên 5:22,23 “*Dân Phi-li-tin trở lại lần thứ nhì, và bủa ra trong trũng Rê-pha-im. Đa-vít cầu vấn Đức Giê-hô-va ...*”.

Thua keo này, ma quỷ bày keo khác, để cám dỗ con cái Chúa, không còn thì giờ rảnh rỗi cho công việc Chúa nữa “. Chúng ta phải làm gì ? - Cầu nguyện Chúa!

Hơn thế nữa, con cái đời này còn biết đầu tư tiền bạc, của cải vật chất để kết bạn trong cõi đời tạm này, còn chúng ta là con cái sáng láng thì sao?

Chúng ta có dám đầu tư tiền bạc, của cải vật chất để đưa dất nhiều linh hồn bạn bè thân hữu của chúng ta đến với Chúa, để họ cũng được cứu rỗi trong cõi đời đời không ?

Những tiền bạc, của cải vật chất trong trần gian này dễ bị sâu mối ten rét làm hư và bị kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy, và chúng ta cũng không thể đem nó theo trong cõi đời đời. Chỉ có những linh hồn mà chúng ta đưa dất đến với Chúa trong trần gian này, chúng ta mới có thể đem theo vào cõi đời đời, và đó mới là của báu thật của chúng ta ở trên trời, không bị sâu mối ten rét làm hư, không bị kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy, nhưng còn lại đời đời.

“Mai đây tôi về với Chúa trên trời,
Mang tay không gặp Chúa thôi sao ?
Bao nhiêu công việc nếu bỏ qua hoài,

Chiến thắng đâu ? Lấy chi dâng Ngài ?
Đến với Chúa thay tôi huyết tuôn trào,
Đến với Chúa tay trắng thôi sao ?
Mai đây tôi về với Chúa muôn loài,
Chẳng lẽ không có chi dâng Ngài ?” (Thánh Ca 332 “Có Gì Dâng Chúa”).

Trong Năm Mới này, cầu xin Chúa cho mỗi chúng ta tỏ lòng biết ơn cứu chuộc lớn lao của Chúa, bằng cách vui lòng dâng hiến thì giờ, tiền bạc, sức lực và tài năng cho công việc Chúa, dù phải chịu mất mát hay thiệt thòi một số quyền lợi vật chất nào đó, để đầu tư vào Nước Trời, đem nhiều của báu thật là những linh hồn tội nhân về cùng Chúa trên trời, đừng để “Mai đây tôi về với Chúa trên trời, Mang tay không gặp Chúa thôi sao ?”.

A-men !

MS Ngô Bá Tạo

Chuyện Bây Giờ Mới Kể

Một buổi sáng thứ hai như thường lệ, tôi bước qua cổng trại giam của Orange County Jail sau khi trình ID Badge cho cảnh sát bảo vệ trại giam. Rảo bước trên hành lang vắng vẻ, đi qua những dãy phòng giam lạnh lùng, cửa đóng im ỉm, bóng loáng, sạch sẽ và im lặng như tờ - tôi bước vào văn phòng của người Mục sư tuyên úy của trại giam nữ thuộc quận Cam, thành phố Orlando, Florida.

Bà mỉm cười thân ái chào tôi, hỏi tôi mọi việc tốt đẹp cả chứ, mục vụ thăm viếng, chứng đạo và cầu thay của tôi thế nào, có cần bà giúp đỡ gì không. Tôi vui vẻ nói rằng đã sẵn sàng cho một ngày tình nguyện vào thứ hai hàng tuần. Bà Mục sư giao cho tôi danh sách thăm viếng của ngày hôm nay gồm ba người: vốn vẹn ba cái tên phụ nữ, tuổi và 3 số tù cùng số phòng giam, ở ba nơi khác nhau.

Thường thì tôi đi đến dãy phòng giam gần nhất trước tiên, nhưng hôm nay tên của một phạm nhân nữ với số tuổi còn quá trẻ đập vào mắt tôi, khiến cho tôi muốn đến gặp cô bé này trước mặt đầu phòng giam của cô nằm ở hơi xa, cuối dãy của nhà tù. Dầu vậy, tôi quyết định đi đến đó trước.

Khi tôi bước vào phòng kiểm soát của khu biệt lập này, trình giấy tờ và báo với người kiểm soát rằng tôi muốn gặp tù nhân tên Sabrina, số tù 2310976 thì họ bảo tôi ngồi đợi ở phòng đợi của khu. Đó là một phòng trống, có bàn và ghế sắt rất nặng nề, gắn chặt xuống sàn nhà, chung quanh là vách kiếng trong suốt. Phòng kiểm soát có ba người cảnh sát theo dõi qua màn hình monitor và hệ thống speaker. Họ có thể nghe và thấy hết mọi hoạt động của bạn trong khuôn viên trại giam, hành lang và phòng thăm viếng.

Khoảng năm phút sau thì một nữ cảnh sát dẫn một cô bé khoảng 18 tuổi, hai chân bị xích bằng dây xích sắt, hai tay bị còng treó ở phía sau đi vào phòng.

Tôi hơi bất ngờ trước cảnh tượng này, vì trước tới giờ tôi toàn gặp những tù nhân được đi đứng tự do, chỉ cần người kiểm soát trại giam kêu tên thì được phép tự đi ra cửa và gặp tôi tại phòng đợi ngay bên ngoài và không có người giám sát trong lúc chúng tôi trò chuyện. Mặc dù chúng tôi vẫn nằm trong tầm

theo dõi của hệ thống central monitor, họ vẫn thấy hết nhưng không phải ở trong phòng không biệt lập.

Lần này, đứng trước mặt tôi là một cô gái trẻ, Mỹ trắng, tóc vàng, mắt xanh trông thật xinh đẹp như mấy cô bé vẫn đóng phim trong đài truyền hình Disney Channel của trẻ em. Trông cô bé rất xinh, trẻ thơ và buồn bã. Sự buồn bã, tuyệt vọng và vô cảm tôi có thể nhìn thấy trên khuôn mặt xinh đẹp của cô bé.

Người nữ cảnh sát lạnh lùng móc một móc xích nơi chân của cô bé, khóa vào thanh sắt của cái ghế sắt gắn dưới nền nhà, bảo tôi khi nào nói chuyện xong thì cho bà hay để bà dẫn cô bé về phòng giam.

Tôi nhìn cô bé với đôi mắt cảm thông và nói: Hi.

-Hi, cô bé đáp lại tôi và nhìn xuống đất.

-Tôi đến đây theo chỉ định của Mục sư tuyên úy thăm em và hỏi xem chúng tôi có thể giúp gì cho em không. Tôi nói.

-Tôi muốn được ra khỏi phòng biệt giam. Cô bé đáp.

-Em có thể cho tôi biết vì sao họ lại còng tay và chân em như vậy không?

-Vì hôm tôi mới vào đây có một con tới gây sự, ăn hiếp và đánh tôi. Tôi đã cắn nó và người ta đã còng tôi, giam tôi riêng vào khu vực của phạm nhân nguy hiểm.

Tội nghiệp cho em. Tôi nghĩ thầm. Cầu xin Chúa thương xót cô bé này Chúa ơi, con phải nói gì đây với đứa bé này, nó cũng bằng cỡ tuổi con gái con ở nhà. Thương nó quá Chúa ơi, xin thương xót Chúa ơi.

-Em có liên lạc với gia đình, bố mẹ em chưa?

-Tôi không có gia đình. Tôi sống ở lẻ đường từ năm 15 tuổi. Người họ hàng duy nhất mà tôi có là ông chú tôi, nhưng tôi biết ông cũng không muốn liên lạc với tôi.

-???

-Sabrina, tên tôi là Ly. Tôi có hai đứa con gái cũng chạc bằng tuổi của em. Hôm nay tôi đến thăm em. Tôi muốn nói cho em biết rằng Chúa Jesus yêu em cho nên Ngài gọi tôi đến đây để gặp em giờ này. Đây không phải là điều ngẫu nhiên. Hãy nhớ rằng cho dù ba mẹ bỏ em, mọi người quên lãng em, nhưng Đức Chúa Trời không hề quên em, Chúa lấy tên em mà gọi em. Hãy trở về, trở về với cội

nguồn của tình yêu thương, ấy là Đức Chúa Trời, là Đấng tạo dựng nên muôn loài vạn vật và đã dựng nên em.

Và như thế, tôi bắt đầu nói với em về câu chuyện của đồng bạc mệnh giá 20 dollars. Tôi bảo rằng nếu tôi lấy tờ giấy 20 đồng nhùi xuống đất, lấy giầy dẫm đạp lên, sau đó tôi nhặt lên, lấy tờ bạc đó, bèo nhèo đi mua đồ, tôi vẫn dùng nó để mua được một món đồ trị giá 20 dollars, không mất một mảy may giá trị nào so với đồng tiền mới tinh phải không?

Em lắng nghe và gật đầu.

Tôi nói với em rằng: giá trị linh hồn em, giá trị linh hồn tôi và giá trị linh hồn của đệ nhất phu nhân nước Mỹ cũng y như nhau trước mặt Đức Chúa Trời yêu dấu, không ai hơn, không ai kém. Cho nên em hãy nhớ rằng giá trị của linh hồn em, cuộc sống của em, cuộc đời của em là cao quý ở trước mặt Chúa, đừng để cho sự lừa dối của thế gian tăm tối này dối gạt em, làm cho em tưởng rằng cuộc đời của em là vô giá trị cho nên em tha hồ mà hủy hoại nó. Đừng làm thế, Sabrina. Hãy nhớ rằng nếu em bước ra khỏi nơi đây mà không có Chúa làm Chúa, làm chủ cuộc đời em, thì sớm muộn gì em cũng sẽ quay trở lại đây thôi.

Cô bé nhìn tôi với đôi mắt bất bình nhưng tôi kiên định dẫn giải cho em hiểu rằng nếu em được thả ra khỏi nơi đây mà không có sự sống của Chúa biến đổi tâm trí em, chiếm ngự tâm hồn em, thì rồi em cũng sẽ sinh hoạt y như trước đây phải không, nghiện ngập, mại dâm, trộm cắp, bạo lực vĩa hè như cũ, có đúng không?

Em im lặng nhìn tôi và chăm chú lắng nghe từng lời tôi nói và cứ thế tôi dẫn đưa em đến Tin lành cứu rỗi của Chúa Jesus, là Đấng đã dùng chính huyết thiêng liêng vô tội của Ngài để rửa hết, rửa hết đến tận cùng, làm cho tinh sạch mọi tội lỗi của em, của tôi, của cả nhân loại và ban cho món quà vô giá đó là sự sống đời đời cho những ai mở lòng tin nhận ơn cứu chuộc ấy.

Cho đến cuối buổi nói chuyện khi tôi hỏi em có muốn cầu xin Chúa dùng huyết Ngài rửa sạch tội lỗi và bằng lòng tiếp nhận Chúa Jesus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình không thì em đã cầu nguyện tiếp nhận Chúa, ăn năn xưng tội mình và nhận Chúa làm Chúa, làm chủ cuộc đời mình.

Và tôi nhìn thấy nụ cười mỉm trên khuôn mặt đã trở nên sống động của em. Thật là kỳ diệu!!! Cảm ơn Chúa. Chỉ có sự chạm đến của Chúa mới có thể biến đổi một cách kỳ diệu như vậy. Tôi biết ơn Chúa vô cùng.

Tôi hướng dẫn cho em cách cầu nguyện và cho em biết rằng em có thể đăng ký để được học giáo lý báp têm với Mục sư tuyên úy mỗi ngày cho dù là em đang ở biệt giam.

Khi tôi chào tạm biệt em, cô bé chọt nói:

-Tuần sau cô đến thăm tôi nữa nha.

Ôi thương quá, khi tôi nhìn vào đôi mắt mở lớn ấy, nó vẫn còn rất trong trẻo và nét trẻ con chưa phai mờ. Chúa ơi, xin Cha che chở, gìn giữ cho cô bé này trong tay yêu thương, nhân lành của Chúa. Con cảm ơn Chúa vô cùng Chúa ơi.

Trên nguyên tắc tôi sẽ không được phép gặp lại đối tượng đã thăm viếng và cầu nguyện cho, vì tuần sau sẽ có danh sách khác cho tuần sau, nhưng tôi mạnh dạn hứa với cô bé. Vâng, tôi sẽ thăm em thứ hai tuần sau. Thế là cô bé mỉm cười bye bye tôi.

Tôi đi ra cửa để báo cho người cảnh sát bảo vệ biết sự thăm viếng đã xong. Nhìn nét mặt của bà cảnh sát, tôi biết bà đã lắng nghe hết buổi nói chuyện của chúng tôi, bà cười rất vui vẻ chào tạm biệt tôi.

Tôi nói lại cô bé Sabrina, vẫn đôi chân bị xiềng và đôi tay bị còng treo ra sau lưng, nhưng khuôn mặt cô bé đã có nét sinh động trẻ thơ, không còn vẻ vô cảm, lạnh lùng như khi mới gặp nữa. Tôi cảm tạ Chúa vô cùng và dâng tên, dâng cuộc đời cô bé lên Ba Ngôi Thiên Chúa. Chỉ có Ngài là Đấng sẽ che chở, phù hộ và gìn giữ cô bé. Cha yêu dấu ơi, con biết ơn sự nhân từ của Ngài cho đến đời đời.

Thứ hai kế tiếp, tôi nôn nả trở lại phòng biệt giam cũ, Sabrina đã được chuyển qua khu trại giam khác, không còn là biệt giam nữa mặc dầu tay vẫn bị còng ngược ra sau nhưng chân không còn bị xiềng nữa. Cảm ơn Chúa.

Khi tôi trình ID Badge cho người cảnh sát phụ trách khu phòng giam, họ dẫn em vào một phòng nhỏ cho gặp tôi, là phòng thăm viếng bình thường, không có hệ thống cửa kính và speaker giám sát chặt chẽ như lần trước nữa. Ha-lê-lu-gia, ngợi khen Chúa.

Khi em ngồi xuống đối diện với tôi, em đã mỉm cười.

-Em có khỏe không? Tôi hỏi.

-Tôi cảm thấy tốt lắm. Em trả lời.

-Một tuần qua em thấy thế nào?

-Tôi thấy lòng tràn ngập sự bình an và tình yêu với Chúa.

Wow. Ngợi khen Đức Chúa Trời. cảm ơn Chúa. Bạn có thể tưởng tượng nổi không? Lời này thốt ra từ môi một người mới tiếp nhận Chúa một tuần lễ thôi.

-Kể cho tôi nghe đi. Một tuần qua em sống thế nào? Tôi hào hứng hỏi.

-Cô biết không, hôm vừa rồi, thằng bạn trai ngoài đời vô thăm tôi, khi nó ngồi cạnh tôi và nói với tôi những điều đơ bản trên hè phố mà tôi và nó đã từng sống trước đây. Tôi nhìn nó và tôi cảm nhận được tâm linh của tôi đang ở nơi rất cao và tâm linh của nó thì đang thật rất thấp.

Tôi biết chỉ có Chúa Thánh Linh ngự trị ở trong lòng em mới tỏ được điều đó cho em hiểu thấu.

Em vẫn say sưa nói:

-Cô biết không, bây giờ bạn tù, đũa nào mà lại gây sự với tôi thì tôi không thấy ghét nó nữa, tôi thấy tội nghiệp, thương cho nó, vì nó đang ở trong sự tối tăm, còn tôi đang ở trong sự sáng.

Chúa ơi, khi Đức Thánh Linh ngự trong chúng con thì Ngài sẽ dẫn chúng con vào trong lẽ thật của Ngài. Cảm ơn Chúa.

Và em ngồi đó, vui vẻ nói với tôi những ý nghĩ tuôn trào trong tâm trí em, em dường như không nín lặng được, có một sự vui mừng, bình an, hy vọng như đang ùa tới, tràn ngập trong tâm hồn em, khuôn mặt em bừng sáng và tươi vui khi em nói.

Em bảo rằng em đã xin bà Mục sư tuyên úy và làm đơn xin chuyển qua trại giam dành cho tín đồ Cơ đốc trong lúc chờ tòa tuyên án, và trong lúc thụ án thì em sẽ được học chương trình Thánh kinh thần học căn bản. Khi em ra tù, em mơ ước được đi làm việc ở những cơ quan truyền giáo chuyên về mục vụ thanh thiếu niên bụi đời.

Sabrina nói rằng em muốn tìm đến những trẻ em lạc loài trên đường phố vì em đã từng sống, từng suy nghĩ, từng tuyệt vọng như họ. Bây giờ em đã có cuộc đời mới, có niềm hy vọng sống. Em không còn sợ hãi hay buồn chán vì bị giam trong tù nữa.

Em đã tìm thấy hướng đi, lẽ sống cho cuộc đời.

Chúa ơi, còn có sự vui sướng nào hơn nữa khi còn được nhìn thấy sự biến đổi nhiệm màu mà Thánh Linh Chúa hành động trên cuộc đời của cô bé Sabrina. Tôi biết em đang ở trong bàn tay chần dốt của Chúa Jesus Christ, Đấng chần chiên nhân lành, sẽ chẳng còn muông sói nào có thể hành hại em nữa.

Chúng tôi sẽ không còn có dịp gặp lại nhau nữa và cũng không được phép liên lạc riêng tư vì lý do bảo đảm an ninh cho những người tình nguyện. Em sẽ không được biết địa chỉ hay số điện thoại của tôi. Tôi cũng không được phép tìm gặp em thêm nữa.

Dẫu vậy, tôi có sự bình an, biết chắc chắn rằng: ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới, những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới.

Trước mặt tôi không còn là cô bé Sabrina hung dữ, bất cần đời nữa mà là một con cái yêu dấu của Chúa, chính Ngài đã phán rằng: *chiên Ta nghe tiếng Ta. Ta quen nó và nó theo Ta. Ta ban cho nó sự sống đời đời. Nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay Ta.*

Đây là câu chuyện hoàn toàn có thật, thật đến từng chi tiết, chỉ có tên và số tù đã được thay đổi để bảo đảm quyền tư hữu cá nhân. Tôi muốn kể ra đây để chia sẻ, khích lệ đến quý ông bà, anh chị em con cái Chúa rằng Đức Chúa Trời mà chúng ta thờ phượng là Đấng hôm qua, ngày nay cho đến đời đời không hề thay đổi, là Đấng đã hứa với các con cái của Ngài, là kẻ mở lòng ra ăn năn tội, tiếp nhận ơn cứu chuộc qua sự thanh tẩy bởi huyết thiêng liêng của Cứu Chúa Jesus Christ.

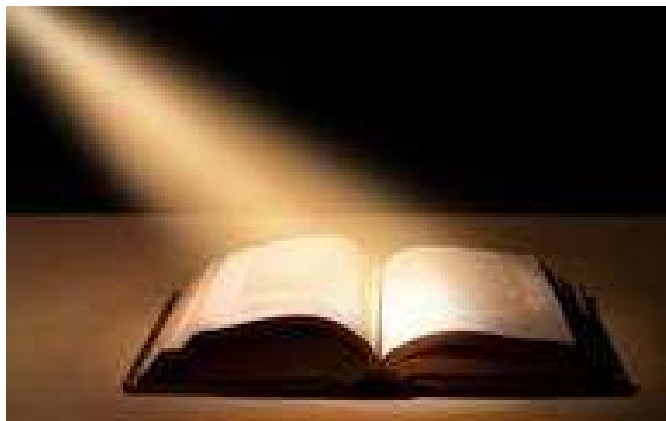
“Này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế” Amen.

Vũ Mai Ly (Bài chọn đăng số 129)

Ngày 21/04/2013

www.songdaoonline.com

12 Bài Học Truyền Cảm Hứng Nhất Về Người Lãnh Đạo Trong Kinh Thánh

Kinh Thánh đã được viết cách đây hàng ngàn năm. Trải qua dòng lịch sử, những người vô tín luôn tìm cách bài bác, xuyên tạc và thiêu hủy Kinh Thánh, nhưng đối với những người tin Chúa thì Kinh Thánh « có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình » (2 Ti-mô-thê 3 :16b). Một số người rất yêu thích Kinh Thánh trong khi những người khác chống đối nó.

Tính cách của các nhân vật và những câu chuyện Kinh Thánh thật đáng kinh ngạc. Họ phải đối mặt với những thách thức lớn và vượt qua chúng với đức tin và sức chịu đựng kỳ lạ. Các nhân vật trong Kinh Thánh có thể dạy cho chúng ta rất nhiều bài học về nghệ thuật lãnh đạo.

1. Nô-ê: làm điều đúng ngay cả khi chỉ có một mình.

Trong Sáng thế ký 6, Đức Chúa Trời buồn rầu vì sự gian ác của con người gia tăng. Chúa quyết định tiêu diệt loài người và tái lập một thế giới khác. Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Chúa. Đức Chúa Trời truyền lệnh ông xây dựng một chiếc tàu để cứu gia đình của ông, và bảo tồn toàn bộ đời sống động vật. Chúa

phán với Nô-ê, “vì về đời này ta thấy ngươi là công bình ở trước mặt ta.” Toàn bộ thế giới lúc bấy giờ đang bại hoại, sai trật nhưng Nô-ê làm mọi điều đúng đắn mà Chúa phán bảo ông. Dĩ nhiên hành động của ông không phải là một sự tình cờ, đó là một quyết định.

2. **Áp-ra-ham: Dám bắt lấy một tương lai chưa biết trước.**

Đức Chúa Trời phán bảo Áp-ra-ham trong Sáng thế ký 12: “Ngươi hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha ngươi, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho.” Nói cách khác Áp-ra-ham, được kêu gọi ra khỏi vùng đất quê hương mến yêu của mình và đi đến một nơi không chắc chắn. Ngày hôm nay vẫn có một chủ đề nóng cho những nhà lãnh đạo: quản lý những rủi ro và không chắc chắn. Người lãnh đạo lớn bắt lấy điều tưởng chừng không chắc chắn, bởi vì họ biết sự thật: đất hứa đang chờ đợi họ ở phía bên kia.

3. **Giô-sép: kiên trì chịu đựng bất chấp mọi nghịch cảnh.**

Câu chuyện của Giô-sép bắt đầu trong Sáng thế ký 37. Các anh em của Giô-sép đã ném ông xuống hố rồi kéo ông lên bán làm nô lệ vì lòng ganh ghét. Họ nói dối với người cha già Gia-cóp là ông bị thú hoang giết chết. Ông bị vu cáo từ vợ của người chủ Phô-ti-pha và phải vào tù cách oan ức. Trong tù ông được Chúa ban ơn để giải thích giấc mơ cho các tù nhân và hai năm sau đó, ông giải thích giấc mơ cho Pha-ra-ôn. Cuối cùng Giô-sép trở thành người lãnh đạo quan trọng thứ nhì của Ai-cập chỉ sau Pha-ra-ôn. Khi nạn đói xảy ra, ông trở thành vị cứu tinh cho cả Ai-cập và gia đình. Ông nói với các anh em của mình: “Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi, hầu cho cứu sự sống cho nhiều người, y như đã xảy đến ngày nay, và giữ gìn sự sống của dân sự đông đảo.” Chúa sắp đặt và tổng hợp các sự kiện để Giô-sép bảo tồn dòng giống tuyển dân. Giô-sép là mẫu mực của nhà lãnh đạo có khả năng, kiên trì chịu khổ trong những thời điểm khó khăn và hoàn thành mục đích của Chúa.

4. **Môi-se: chịu đựng, cưu mang dân sự của mình.**

Đức Chúa Trời thuyết phục để Môi-se phải hành động trong Xuất Ê-díp-tô ký chương 3. Lúc đầu Môi-se tránh né và cho rằng ông không phải là người phù hợp với công việc Chúa giao. Nhưng cuối cùng Môi-se đã đáp ứng sự kêu gọi của Chúa. “Hãy cho dân ta đi” là thông điệp mà Môi-se công bố với Pha-ra-ôn. Lúc này dân tộc của ông chịu cảnh phu tù tại Ai-cập. Khi cơ hội đến, Môi-se không những

sẵn sàng đứng lên và lãnh đạo dân sự, đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, nhưng suốt 40 năm trong đồng vắng, ông còn phải kiên trì chịu đựng, cuu mang và cầu thay cho dân sự trong những lúc họ lằm bằm, oán trách và thậm chí chống đối nghịch cùng ông.

5. Giô-suê: quản trị bằng gương mẫu chứ không phải mệnh lệnh.

Trong Giô-suê chương 24, sau khi đưa tuyền dân vào một vùng đất mới, Giô-suê nói những lời này: “Vây bây giờ, hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và phục sự Ngài cách thành tâm và trung tín; hãy bỏ xa các thần mà tổ phụ các người hầu việc bên kia sông, và tại xứ Ê-díp-tô; phải phục sự Đức Giê-hô-va. Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va.” Dân sự đồng thanh trả lời rằng họ sẽ cam kết trung thành với Giê-hô-va là Đức Chúa Trời của họ. Bởi vì họ tin vào sự lãnh đạo của Giô-suê, họ theo tấm gương của ông. Giô-suê không đe dọa họ; ông chỉ đơn thuần truyền cảm hứng cho họ bằng tấm gương sáng của chính mình.

6. Đa-vít: không sợ người khổng lồ.

Mọi người đều biết câu chuyện Đa-vít thắng Gô-li-át. Trong 1 Sa-mu-ên 17, người Do Thái đang bị Gô-li-át, một người Phi-li-tin khổng lồ đe dọa. Gô-li-át chế nhạo người Israel và thách thức họ hãy gởi ra một chiến sĩ thi đấu với hắn. Đa-vít, một thiếu niên chần chừ, thậm chí không phù hợp với áo giáp được cung cấp không sợ tên khổng lồ này. Khi Gô-li-át chế nhạo Đa-vít, anh đáp lời

nó: “Người cầm gươm, giáo, lao mà đến cùng ta; còn ta, ta nhân danh Đức Giê-hô-va vạn binh mà đến, tức là Đức Chúa Trời của đạo binh Y-sơ-ra-ên, mà người đã sỉ nhục.” Điều gì xảy ra sau đó? Đa-vít lấy một cục đá, ném nó bằng tranh, trúng nơi trán Gô-li-át. Cục đá lọt thấu trong trán, tên lực sĩ khổng lồ té úp mặt xuống đất và chết tại chỗ. Bài học gì ở đây? Đó là người lãnh đạo có thể phải đối mặt với bất kỳ những thách thức lớn lao nào miễn là người đó có niềm tin chiến thắng đứng về phía mình, vì Chúa ở với mình và « Đức Giê-hô-va là Chúa của chiến trận » (1 Sa-mu-ên 17 :47c).

7. Ê-sai: đứng lên sẵn sàng trước các cơ hội.

Trong một khái tượng được ghi lại ở Ê-sai chương 6. “Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi.” Người lãnh đạo không chờ đợi để xem liệu có ai sẽ bước lên thực hiện một điều nào đó. Họ là những người đầu tiên giơ tay. Đầu tiên đứng lên. Đầu tiên lên tiếng. Đầu tiên đưa ra quyết định. Người lãnh đạo tránh xa sự thờ ơ, lạnh nhạt trước những vấn đề sống còn và luôn sẵn sàng để cống hiến chính mình trước sự kêu gọi của Chúa.

8. Đa-ni-ên: duy trì quyết tâm của mình mà không quan tâm đến những hậu quả.

Nhiều người trong chúng ta biết câu chuyện của Đa-ni-ên trong hang sư tử. Ông là một quan chức cao quý của chính quyền nhưng bị các đồng nghiệp khác ghen ghét vì niềm tin của mình. Những người này thuyết phục vua Đa-ri-út ban hành một chiếu chỉ: “hễ ai cầu xin thần nào hay một người nào ngoài vua, thì, hỡi vua, kẻ ấy sẽ phải quăng vào hang sư tử”. Họ đang nhắm đến Đa-ni-ên. Sau khi chiếu chỉ được ban bố, Đa-ni-ên vẫn tiếp tục cầu nguyện và tạ ơn Chúa giống như ông vẫn thường làm. Ông bị bắt, và phải quăng vào hang sư tử theo chiếu chỉ của vua. Tuy nhiên, sáng hôm sau, nhà vua thấy Đa-ni-ên còn sống. Những con sư tử đã không làm hại ông. Đức tin của Đa-ni-ên vào Đức Chúa Trời khiến ông trở nên người lãnh đạo đáng kính. Người lãnh đạo lớn sẽ không rút lại bất kỳ lập trường nào của mình bất kể điều gì sẽ xảy ra.

9. Giảng Báp-tít: không e ngại gọi đúng tên, bộc lộ bản chất của người đối diện.

Giảng Báp-tít trong Ma-thi-ơ chương 3, làm phép báp-tem cho người dân và rao giảng về sự đến của Chúa Giê-xu. Khi một nhóm kiêu căng các quan chức tôn giáo đến nhận phép báp-tem, ông gọi chúng là: “dòng dõi rắn lục”. Người lãnh đạo không sợ gọi đúng tên bản chất người đối diện, cho dù họ là những người có địa vị trong xã hội. Nhà lãnh đạo thẳng thắn, trung thực với những người họ tiếp xúc.

10. **Chúa Giê-xu: Lãnh đạo là đầy tớ.**

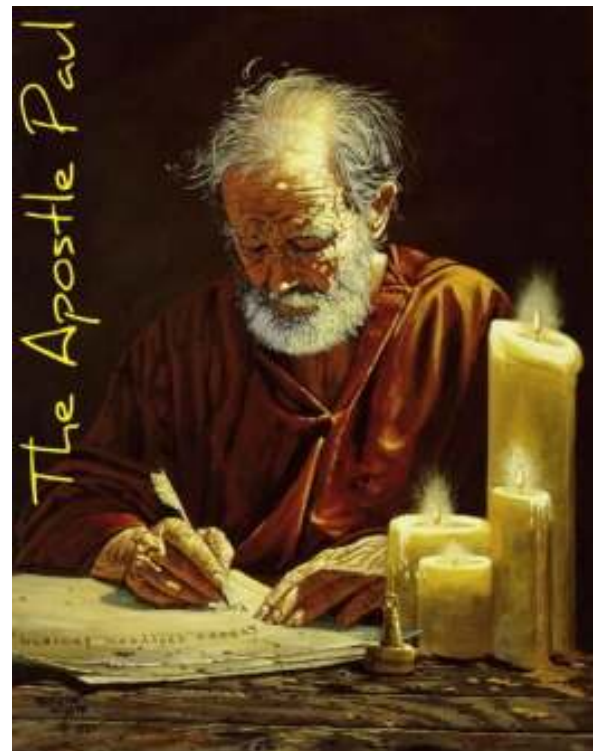
Một trong những hình ảnh mạnh mẽ nhất trong cuộc đời của Chúa Giê-xu là khi Ngài rửa chân cho các môn đệ trong Giăng 13. Khi kết thúc, Chúa phán với họ: « Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người thì các người cũng nên rửa chân cho lẫn nhau ». Nhà lãnh đạo lớn tập trung vào việc phục vụ những người theo họ. Nhà lãnh đạo lớn là người phục vụ người khác.

11. **Phi-e-rơ: phục hồi từ thất bại.**

Phi-e-rơ, người môn đệ nổi tiếng nhất của Chúa Giê-xu, chối Ngài ba lần trong khi Chúa Giê-xu bị bách hại. Chúa Giê-xu đã tiên đoán ông sẽ làm điều đó, mặc dù Phi-e-rơ khẳng định ông sẽ không bao giờ chối Chúa Giê-xu cho dù phải chết. Khi gà gáy (những gì Chúa Giê-xu phán sẽ xảy ra), Phi-e-rơ nhận ra hành động của ông là sai lầm và khóc lóc thảm thiết. Thế nhưng, trong Công vụ 2, chúng ta thấy Phi-e-rơ giảng bài giảng đầu tiên cho một đám đông hàng ngàn người. Trước đó ông đã từng chối Chúa trước mặt họ. Nhà lãnh đạo lớn không nản lòng khi họ thất bại. Họ không đắm mình trong sự tự thương hại và bỏ cuộc nửa đường. Họ phục hồi từ sự ăn năn và đứng lên lần nữa với Chúa.

12. **Phao-lô: đam mê sống chết cho niềm tin của mình.**

Cuộc đời và chức vụ của Phao-lô được ghi trong sách Công Vụ. Là một người Pha-ri-si nhiệt thành, ông dũng mãnh chống lại sự lan tràn của Cơ-độc giáo. Phao-lô (trước đó được gọi là Sau-lơ) chính là kẻ khủng bố Đạo Chúa trong thời kỳ đầu tiên. Khi Đức Chúa Giê-xu hiện ra với ông trong Công Vụ chương 9, tâm trí ông được biến đổi. Từ đây, Phao-lô sống chết cho Tin Lành của Chúa Giê-xu, ông trở thành nhà truyền giáo và thần học gia trứ danh sau đó. Phao-lô là mẫu người lãnh đạo được thúc đẩy bởi một ý thức rõ ràng về mục đích Chúa kêu gọi ông. Ông là người lãnh đạo có một ngọn lửa cháy trong tim và cảm thấy bắt buộc phải thực hiện những mục tiêu cho Chúa. Không có chỗ cho sự thờ ơ, trễ nãi đối với ơn kêu gọi trong cuộc đời của một người lãnh đạo thuộc loại này.

Các bạn có cơ hội để thực hành bất kỳ của những tính cách nào của những nhà lãnh đạo trên đây? Còn những phẩm chất lãnh đạo nào khác mà bạn nhìn thấy trong các nhân vật của Kinh Thánh? Chúng tôi rất muốn nghe phản hồi của các bạn!

Lược dịch: Mục sư Phạm Hôn
Nguồn: <http://webcache.googleusercontent.com/>

Sóng Siêu Âm của Loài Dơi

Đó chính là những nguyên tắc giúp Radar và hệ thống định vị bằng siêu âm hoạt động. Nhưng nếu quý vị nghĩ những điều này được phát minh ra trong thế kỷ hai mươi, thì quý vị sẽ thực sự ngạc nhiên đấy.

Các nhà nghiên cứu mang máy tính xách tay vào những khu rừng nhiệt đới để học hỏi những giáo viên bất thường: những con dơi. Loài động vật có vú biết bay kỳ lạ này có một hệ thống định vị bằng âm thanh mà các nhà khoa học vẫn còn đang phải nghiên cứu.

Siêu âm là một dạng sóng âm tương đương với sóng Radar. “Sóng Radar” được đặt tên bằng cách viết tắt cụm từ tiếng Anh “Radio Detecting And Ranging,” nghĩa là dò tìm và xác định khoảng cách bằng sóng vô tuyến.

Hệ thống này sử dụng sóng vô tuyến để dò tìm vật thể, và xác định khoảng cách cũng như tốc độ của vật thể đó. Một bộ phát sóng vô tuyến phát đi các chùm sóng ngắn. Nếu chùm sóng đó va đập vào một vật thể, một số sóng sẽ dội lại vào một bộ thu sóng vô tuyến.

Nhờ xác định được hướng sóng vô tuyến dội lại, thiết bị Radar có thể cho biết vật thể đang ở đâu. Bằng cách đo khoảng thời gian từ lúc sóng được phát đi cho đến lúc nó dội lại, Radar tính toán được vật thể đang ở cách đó bao xa.

Có rất nhiều sự biến cách và cải cách, nhưng vừa rồi là nguyên tắc căn bản của kỹ thuật này.

Tại sao các kỹ sư ứng dụng nguyên tắc Radar vào sóng âm, và phát triển hệ thống định vị bằng siêu âm?

Bởi vì trong một số điều kiện, sóng vô tuyến truyền đi không được chính xác, ví dụ như dò tìm tàu ngầm dưới nước.

Siêu âm, Sonar, là từ viết tắt của Sound Navigation And Ranging, nghĩa là dò tìm và xác định khoảng cách bằng siêu âm. Con người nghĩ rằng mình đã

phát minh ra kỹ thuật này trong Thế chiến II, cho đến khi khám phá ra loài dơi đã sử dụng nó nhiều thế kỷ rồi!

Một nhà khoa học người Ý đã nghi ngờ loài dơi có sử dụng một loại kỹ thuật nào đó, từ những năm 1770. Lazzaro Spallanzani [lah-ZAR-roh spal-lan-ZAH-nee] đã quan sát thấy loài dơi định vị trong bóng đêm chính xác như con người định vị giữa ban ngày. Nghĩ rằng loài dơi có thể có đôi mắt cực tinh tường đến mức có thể nhìn rõ trong môi trường không đủ ánh sáng cho con người, ông đã thí nghiệm bằng cách bịt mắt một số dơi. Những con dơi này bay tránh được các chướng ngại vật lúc bị bịt mắt cũng như lúc không bị. Spallanzani đưa ra thí nghiệm khó hơn bằng cách đặt thêm chướng ngại vật, bao gồm cả những sợi chỉ mảnh. Dù vậy bằng cách nào đó những con dơi bị bịt mắt vẫn xác định được, và tiếp tục bay mà không bị va chạm.

Cũng vào khoảng thời gian đó một nhà nghiên cứu người Thụy Sĩ phát hiện ra nếu ông bịt tai dơi lại, chúng sẽ đâm vào các chướng ngại vật. Không nhà khoa học nào có được những thiết bị hiện đại như chúng ta có ngày nay, vì vậy họ đã không hình dung ra được câu trả lời đầy đủ về phương pháp định vị của dơi. Họ chỉ đơn giản ghi nhận lại những điều gây tò mò đó.

Không lâu trước Thế chiến II, hai nhà khoa học người Mỹ tại Đại học Harvard nghiên cứu vấn đề này. Họ phát hiện ra loài dơi phát ra và nhận lại những sóng âm có tần số quá cao nên con người không thể nghe được, vào khoảng 35,000 Hertz.

Nghiên cứu sâu hơn, họ thấy rằng dơi phát ra âm thanh theo từng chùm ngắn, khoảng 1/100 giây. Khi bay qua một khu vực trống, chúng phát ra khoảng năm chùm xung ngắn, ngắt đoạn trong một giây. Khi đến gần một chướng ngại vật, chúng tăng lên khoảng sáu mươi chùm xung trong một giây, để đảm bảo có thể phát hiện ra mọi nguy hiểm và né tránh.

Dơi thường bay theo bầy, nếu cả nhóm cùng định vị bằng cách phát ra các tín hiệu siêu âm, vậy làm thế nào chúng tránh được việc đâm lẫn với nhau?

Mỗi con dơi phát sóng ở một tần số chỉ khác nhau một chút, cứ như là có một cục kiểm soát tần số đã cấp cho chúng vậy. Và đôi tai của mỗi con dơi chọn lọc tốt đến mức chúng không hề nghe thấy âm thanh từ những con dơi khác, hay ít nhất chúng có thể phớt lờ những âm thanh đó và tập trung vào âm thanh của mình. Thật kinh ngạc!

Họ cũng khám phá ra rằng miệng và tai của dơi đều có chức năng định hướng. Miệng phát ra âm thanh chỉ theo một hướng, và tai lắng nghe theo chính hướng đó. Việc giảm nhiễu sóng còn phức tạp hơn, các tần số cao này yếu dần và biến mất trong một khoảng cách ngắn hơn các sóng mà con người có thể nghe được.

Vì vậy chúng ta tự hỏi làm sao loài động vật có vú tí hon này có thể biết được phải dùng tần số nào!

Làm sao chúng có thể tạo ra 5 đến 60 âm thanh trong một giây, và vẫn thở? Làm sao chúng có thể ăn côn trùng chúng bắt được trong khi đang bay, trong khi việc chúng có bay an toàn hay không phụ thuộc vào việc chúng phải mở miệng, và phát ra các xung âm?

Các nghiên cứu về loài dơi vẫn đang được tiếp tục. Một bài báo đăng trên tờ New York Times mở đầu: “Khi mặt trời lặn, các nhà bảo tồn thiên nhiên, Bruce, Carolyn và Miller bước chậm chậm vào rừng nhiệt đới Belize, mang theo một chiếc bàn gấp và máy tính xách tay được bọc ni-lông để ngăn lũ bọ bám vào bàn phím.

“...Trong 15 phút, các đốm sáng tốc độ cao chạy ngang qua màn hình Radar trên máy tính... Các đốm sáng thu lại các tín hiệu siêu âm do loài dơi phát ra khi chúng di chuyển lướt qua trong bóng đêm, định vị các chướng ngại vật và con mồi. Hệ thống do Úc sản xuất của các nhà nghiên cứu này có khả năng xác định các tín hiệu quá cao đến mức tai người không thể nghe được, đã giúp hiện thực hóa việc nghiên cứu loài động vật có vú thường bị hiểu lầm này bằng cách bắt lấy âm thanh, chứ không phải bắt lấy chúng.”

Đó là một sự cải thiện quan trọng. Cho đến bây giờ, các nhà nghiên cứu phải cố bắt lấy chúng bằng lưới hoặc bẫy. Kỹ thuật này sẽ cho phép các nhà nghiên cứu làm được nhiều điều hơn là chỉ đếm số dơi bắt được.

Bài báo viết tiếp: “Cho đến nay đã thống kê được âm thanh riêng biệt của 17 trong số 37 loài dơi ăn côn trùng được biết đến ở Belize. Một khi âm thanh của tất cả chúng đã được xác định, một nhà khoa học có thể lắp đặt một thiết bị vào ban đêm và cho biết khá nhanh đó là loài dơi nào.”

Chẳng hạn như, các chuyên gia từng nghĩ rằng loài dơi lông xù là cực kỳ hiếm. Nhưng các thông tin mới cho thấy chúng khá phổ biến ở Belize. Trước đây, người ta nghĩ rằng dơi mũi lá là loài chính bởi vì chúng thường bị bắt khi bẫy lưới. Bây giờ người ta biết loài dơi ăn sâu bọ cũng có số lượng rất lớn.

Những thông tin đó có giúp các nhà lãnh đạo đưa ra kế hoạch khai thác gỗ và phát triển nông nghiệp mà không khiến các loài dơi quý hiếm bị tuyệt chủng.

Điều bất lợi của phương pháp nghiên cứu bằng âm thanh này là nhà nghiên cứu không chỉ nghe âm thanh mà còn phải nhìn thấy trực tiếp từng loài ít nhất một lần, nếu không họ không thể biết được âm thanh nào là của loài nào. Điều đó không hề dễ dàng. Một chiếc bẫy nằm giữa một khu vực nghiên cứu 50.000 hec-ta chỉ giống như một chiếc tem thư giữa khu rừng rộng lớn.

Các nhà nghiên cứu phát hiện dấu vết âm thanh một loài dơi chưa xác định giữa rừng trong hàng tháng. Khi bắt được chúng, họ để chúng bay quanh nhà bếp, vốn cũng có chức năng là một phòng thí nghiệm. Khi chúng bay quanh chiếc quạt trần, các nhà khoa học bật thiết bị dò tìm dơi và lập tức nhận ra mẫu âm mà họ đã nghe trước đây. Như vậy họ có thể biết loài nào đã phát ra mẫu âm mà họ nghe được trước đó.

Sau nhiều đêm lắng nghe và phân tích âm thanh, nhóm nghiên cứu đã thuộc lòng giai điệu của từng loài dơi. “Chúng tôi ngồi bên máy vi tính, và xác định từng loài dơi,” bà Miller nói. Chồng bà có thể xác định được một số loài sau khi nghe chỉ hai âm.

Chúng ta có thể tóm tắt bằng cách nói rằng, nhiều nhà khoa học giỏi nhất trên thế giới vẫn phải ngạc nhiên bởi hệ thống định vị siêu âm của loài dơi. Vậy mà loài dơi nhỏ bé đã mang theo và sử dụng bộ máy phức tạp này hàng ngàn năm rồi.

Và chúng ta có thể hỏi: Ai đã thiết kế và tạo nên bộ máy đó cho chúng? Và ai đã dạy chúng sử dụng bộ máy đó?

Có thể loài sinh vật bay có khả năng định vị vượt trội hơn cả con người này sẽ giúp chúng ta tìm ra câu trả lời.

Có thể hệ thống định vị siêu âm của loài dơi đưa chúng ta khám phá ra có một Thực thể còn thông minh hơn loài dơi hay con người rất nhiều.

Nhà khoa học nổi tiếng Lord Kelvin đã đúng khi nói: “Nếu bạn suy nghĩ đủ kỹ càng, bạn sẽ bị khoa học ép phải tin vào Đức Chúa Trời.”

Sưu tầm

Vườn Thiểu Nhi

Kinh Thánh sách Mathio 28:1-6 có ghi lại sự việc xảy ra trong ngày Chúa Phục Sinh : “Sau ngày Sa-bát, ngày thứ nhất trong tuần lễ, lúc tung tung sáng, có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đến thăm mộ. Và này, đất rúng động dữ dội, vì có thiên sứ của Chúa ở trên trời xuống, đến lăn hòn đá ra mà ngồi ở trên. Hình dong của thiên sứ giống như chớp nháng, và áo trắng như tuyết. Vì đó, những lính canh sợ hãi run rẩy, trở nên như người chết. Song thiên sứ nói cùng các người đàn bà đó rằng: Các ngươi đừng sợ chi cả; vì ta biết các ngươi tìm Đức Chúa Jêsus, là Đấng bị đóng đinh trên thập tự giá. Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi, như lời Ngài đã phán ,,

Các em có thể hình dung sự việc qua tranh vẽ này. Chúc các em có một hình vẽ được tô màu thật đẹp !

Il n'est pas ici, car il est ressuscité, comme il l'avait dit.

Matthieu 28, 6

ĐỐ KINH THÁNH

Mời quý vị tham gia trả lời các câu hỏi và xin trung dẫn Kinh Thánh.

1. Chúa sai ai đi chuẩn bị nơi để ăn lễ Vượt Qua (lễ Vượt Qua cuối cùng của Chúa Jêsus) ? (2 điểm)
2. Trước khi gà gáy bao nhiêu lượt, Phi-e-rơ sẽ chối Chúa bao nhiêu lần ? (2 điểm)
3. Chúa chịu chết và chôn trước hay sau, hay là trong ngày Sa-bát ? (2 điểm)
4. Câu Kinh Thánh chứng minh rằng, sau khi cầu nguyện, Chúa Jêsus đã được thêm sức trước khi bước vào sự thương khó. (2 điểm)
5. Nêu một lý do tại sao những kẻ muốn giết Chúa Jêsus không ra tay trong lúc Ngài giảng dạy trong đền thờ hằng ngày ? (Ngoài lý do : để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm) - (2 điểm)
6. Kể ra 3 bằng chứng, chứng minh Chúa Jêsus đã sống lại và hiện ra với các môn đồ bằng thân thể thật sự, chứ không phải bằng thể thần linh. (Nhớ trung dẫn Kinh Thánh) (6 điểm)

Thời hạn : **15.04.2016**

Đáp án bài đố Kinh Thánh , báo Sức Mới số 52 – tháng 1 & 2 năm 2016

1. Châm ngôn 3:12	5. Hê-bơ-rơ 13:1
2. Ê-sai 38:17	6. 1 Giăng 3 :11
3. Sô-phô-ni 3:17	7. Giăng 15:9
4. Rô-ma 13:8	

KẾT QUẢ :

- Tân Nguyên, Cô Phụng, Cô Mỹ Dung, Ái Diễm, Kim Trang, Thanh Nguyễn, Thiên Thanh: 14 điểm
- Phương Yến, Diệu Anh : 12 điểm
- Liên Nguyễn : 8 điểm
- Thảo : 10 điểm
- Đình Khương : 2 điểm.

Thông Báo

Kính mời quý đồng hương Việt Nam và các Tín Hữu đến tham dự:

- Trại Phục Sinh: từ ngày **25-28.03.2016** tại VIVA Gruyère, 1637 Charmey (FR)
- Trại Ngũ Tuần: từ ngày **14-16.05.2016** tại Les Rasses (VD).

Tin Tức:

- Cảm tạ Chúa, trong 2 tháng đầu năm 2016, Chúa cho có 5 linh hồn tiếp nhận Chúa: Em Nguyễn Mạnh Hồng, Chị Vũ Thị Nga, Anh Chị Lâm & Phạm, và Chị Loan.

Xin Chúa cho các tân tín hữu được tăng trưởng trong đức tin.

- Cảm tạ Chúa đã ban cho Anh Chị Khải & Linh được thêm cháu gái Lưu Tâm Yên ngày 24.02.2016 tại Lausanne. Xin Chúa ban thêm ơn và sức mới cho Chị Linh, và cho cháu Tâm Yên được lớn khôn trong Chúa.

Những tháng năm đó, con đã không tin Ngài. Chìm đắm hư
 mất bao tội ô nơi bến mê. Tìm kiếm nhân thế một tình yêu, một niềm
 tin con mãi tìm. Con tuyệt vọng và lạc loài nơi tối tăm. Dù có cả
 thế giới nhưng con mất Ngài, niềm vui còn đâu khi đời con không có
 Cha. Lạc thú giàu sang nơi trần gian, rồi chợt tan như hoa tàn chẳng có
 gì mãi tồn tại nơi thế gian. Tìm đến Giê - xu, bao đớn đau nay không
 còn. Tình yêu Thượng Thiên Chúa thứ tha mọi tội lỗi. Dù cho tội
 anh bao xấu xa, Ngài sẽ khiến nên trắng trong. Đến với Ngài nơi tràn ngập bao hoà
 vui. Dù có sóng gió bao đổi thay, con tin Ngài. Dù cho khổ đau lời cuốn con lia xa
 Chúa. Tình Chúa rộng lớn hơn biển sâu, tình yêu
 Chúa bao phủ con. Con đã tìm cho đời mình, một tình yêu.

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com
www.facebook.com/sucmoi

*"Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mạnh,
Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi."*

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguồn-song.com